

Zpravodaj ombudsmana

3/2024

Úvodní slovo

Milé čtenářky, milí čtenáři,

srdečně vás vítáme u dalšího čísla Zpravodaje ombudsmana. Dozvíte se v něm, co ombudsman řešil v poslední době. Ve výběru najdete třeba případ čtrnáctiletého „Adama“ (který se tak ve skutečnosti samozřejmě nejmenuje). Ten ztratil důvěru v systém, protože v něm nikdo příliš nebral ohled na jeho názory a přání. Dočtete se také, jak jsme pomohli prominout poplatky za odpad. A mnohem více.

Moc děkujeme za přízeň. Budeme se těšit zase příště s případy za květen a červen.

Tým Kanceláře veřejného ochránce práv

Pomohli jsme napravit chybu úřadu

Poučili jsme úřad o potřebě zohlednit principy dobré správy (sp. zn. [6836/2023/VOP](#))

- I. Úřad by měl ve vyrozumění dostatečně vysvětlit, proč odložil oznámení o přestupku.
- II. Podá-li osoba stížnost e-mailem bez elektronického podpisu, měl by ji úřad poučit o tom, že se nebude zabývat stížnostmi, pokud ji řádně nedoplní (vlastnoručním či elektronickým podpisem).

Stěžovatelka oznámila úřadu přestupek. Ten ji následně vyrozuměl o tom, že její oznámení odkládá. Ve vyrozumění ji přitom odkázal pouze na [§ 76 odst. 1 písm. a\)](#) zákona č. 250/2016 Sb. Stěžovatelka s postupem úřadu nesouhlasila. Proto mu zaslala e-mailem bez elektronického podpisu stížnost. Přestože ji adresovala několika zaměstnancům úřadu, nikdo jí neodpověděl.

Shledali jsme, že úřad postupoval v rozporu s [principy dobré správy](#) (přesvědčivost a otevřenost), když stěžovatelce blíže neodůvodnil svůj postup. Mohl v ní totiž vyvolat pochybnosti nejen o správnosti, ale i o nestranném posouzení přestupku. Nesouhlasili jsme rovněž s tím, že úřad nevyzval stěžovatelku k doplnění jejího e-mailu. Přestože mu zákon výslovně neukládá tuto povinnost, lze ji rovněž dovodit z principů dobré správy (vstřícnost, efektivnost). Úřad uznal obě pochybení. Přislíbil proto, že v budoucnu bude postupovat v souladu s našimi závěry.

Zabývali jsme se znehodnocenou fasádou historického domu (sp. zn. [4910/2023/VOP](#))

Odstraněním zdobných prvků fasády historického domu dochází ke změně vzhledu stavby. Takové stavební práce vyžadují souhlas či povolení stavebního úřadu ([§ 103 odst. 1 písm. c\)](#) stavebního zákona).

Majitel historického domu oznámil stavebnímu úřadu, že provede běžnou údržbu stavby. Argumentoval tím, že musí opravit dům, protože z něho padají střešní tašky a omítka. Ve skutečnosti však na domě odstranil všechny zdobné prvky, čímž zničil památkově cennou fasádu.

Vyzvali jsme stavební úřad, aby s majitelem domu zahájil řízení o odstranění stavby a řízení o přestupku, neboť provedl na domě stavební práce bez jeho souhlasu či povolení. Současně

jsme upozornili stavební úřad na to, že může po majiteli domu požadovat, aby ho uvedl do předchozího stavu ([§ 129 odst. 8](#) stavebního zákona). Stavební úřad nejdříve nesouhlasil. Po dalším jednání s námi ale přehodnotil svůj postoj a postupoval podle našich doporučení.

OSPOD nepomohl matce, od které se odstěhoval syn do Rakouska (sp. zn. [3057/2023/VOP](#))

Matka souhlasila s tím, aby se její starší syn přestěhoval ke známému v Rakousku. Tam začal chodit na základní školu. Brzy poté přerušili syn známý kontakt s matkou. Ta proto požadovala, aby se syn vrátil do České republiky. Rakouské soudy ale na návrh známého svěřily syna do jeho péče. Vycházely přitom i ze zprávy, kterou vypracoval OSPOD.

Podle nás OSPOD:

- Nezačal intenzivně řešit to, že se chlapec ocitl v péči třetí osoby bez souhlasu matky. Tím, že OSPOD nevyužil všechny možnosti, jak postupovat, tento stav nepřímo podpořil.
- Neposkytl matce dostatečnou pomoc, celkově nebyl dost aktivní a včas se nezasadil o obnovení kontaktů chlapce s matkou, i s jeho bratrem.
- Nezhodnotil rodinnou situaci objektivně, ale stranil známému matky. To se odrazilo i ve zprávě, kterou vypracoval pro rakouský soud.

OSPOD s námi souhlasil a přislíbil, že přehodnotí a napraví svůj postoj. Konkrétně

- Bude mnohem více podporovat kontakt chlapce s matkou a s bratrem.
- Informuje o případu svůj nadřízený orgán a požádá jej o metodické vedení.
- Zajistí, že všechna další jednání budou vést dva sociální pracovníci, aby předešel možným pochybnostem o jejich obsahu.
- Upraví zprávu pro rakouské soudy a další postup v soudním řízení bude konzultovat s Úřadem pro mezinárodně právní ochranu dětí.

Přiměli jsme ministerstvo zpřesnit text poučení uchazeče o zaměstnání o povinnosti dostavit se na úřad práce po skončení dočasné neschopnosti (sp. zn. [4022/2023/VOP](#))

Úřad práce vyřadí uchazeče o zaměstnání, pokud se k němu nedostaví do 8 dnů po skončení dočasné neschopnosti, během které měl původně přijít. Úřad práce však musí prokázat, že se s uchazečem snažil sjednat nový termín schůzky (například prostřednictvím e-mailu nebo telefonu) a nepovedlo se mu to.

Uchazeči o zaměstnání obdrželi od úřadu práce písemné poučení, že se k němu mají dostavit v nejbližší úřední den po skončení jejich dočasné neschopnosti. Jelikož to neudělali, úřad práce je vyřadil z evidence.

Shledali jsme, že poučení úřadu práce a následné vyřazení uchazečů z evidence je v rozporu se zákonem o zaměstnanosti a nereflektuje aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu (například rozsudek ze dne 23. 1. 2023, č. j. [5 Ads 346/2020–28](#)). Navrhli jsme proto Ministerstvu práce a sociálních věcí, aby zajistilo změnu textu poučení. To našemu návrhu vyhovělo.

ČSSZ dorovnala stěžovatelce česko-slovenský důchod (sp. zn. [1298/2023/VOP](#))

- I. **Pokud žadatel o dorovnávací přírůstek k česko-slovenskému důchodu neuvede, odkdy o něj žádá, má se za to, že žádá ode dne, kdy ho může získat. Prvním dnem je 1. 12. 2013 nebo pozdější den, pokud byl žadateli přiznán starobní důchod později.**

- II. Pokud ČSSZ zjistí, že dorovnávací přídavek nelze přiznat ke dni uvedenému v žádosti, nebo k prvnímu možnému dni jeho přiznání, jen proto, že součet českého a slovenského starobního důchodu nepřevyšuje hypotetický český starobní důchod (počítaný z československých dob důchodového pojištění), musí splnění podmínek zkoumat k 31. 1. každého následujícího roku až do roku podání žádosti.**

Stěžovatelka měla český starobní důchod od roku 2008. V roce 2022 jí ho ale ČSSZ snížila, protože zjistila, že před rozdělením Československa pracovala sice na území dnešní České republiky, ale pro zaměstnavatele se sídlem na Slovensku. Za tuto československou dobu důchodového pojištění pak stěžovatelka dostala slovenský důchod. Součet přepočteného českého a slovenského důchodu stěžovatelky v roce 2022 byl nižší než její dosavadní český důchod (důchod počítaný z československých dob pojištění). V takových případech mohou lidé dostat dorovnávací přídavek, a to od 1. prosince 2013, kdy ho zákon zavedl. Stěžovatelka proto požádala o dorovnávací přídavek, nenapsala ale, odkdy ho chce. ČSSZ posoudila splnění podmínek k 1. prosinci 2013 a žádost zamítla, protože k tomuto dni součet českého a slovenského důchodu stěžovatelky přesahoval její hypotetický český důchod.

Požádali jsme ČSSZ, aby ověřila splnění podmínek pro přiznání dorovnávacího přídavku k 31. lednu každého roku od roku 2014 do roku 2022. K tomuto dni se totiž jinak (přiznané) dorovnání pravidelně přepočítává kvůli zvyšování českých i slovenských důchodů ([§ 106b odst. 1](#) zákona č. 155/1995 Sb.). ČSSZ to udělala a přiznala stěžovatelce dorovnávací přídavek od roku 2022. Dříve součet obou důchodů skutečně přesahoval (hypotetický) český důchod.

Pomohli jsme čtrnáctiletému Adamovi, aby se ho OSPOD zastal v probíhajícím soudním řízení (sp. zn. [1776/2024/VOP](#))

Nesouhlasí-li dostatečně rozumově vyspělé dítě s rozhodnutím soudu ve své věci, musí za něj kolizní opatrovník podat odvolání, není-li to jednoznačně v rozporu s jeho zájmy.

Adam se odmítal pravidelně stýkat se svým otcem bez přítomnosti někoho jiného. Vyčítá otci, že opustil rodinu a víc než dva roky se nezajímal o něj ani jeho mladšího bratra. Tento postoj zastává již pět let. Nic na něm nezměnila ani dlouhodobá spolupráce s různými odborníky a pravidelně probíhající styky v přítomnosti babičky. Naopak. Adam uvedl, že „už má všeho dost a ať ho všichni nechají bejt“. Soud přesto na žádost otce nařídil, že se musí s otcem stýkat bez přítomnosti babičky a nechat se vyšetřit u soudní znalkyně. Adama u soudu zastupoval OSPOD jako kolizní opatrovník. Přestože si myslel, že by soud již neměl chlapce nutit do další spolupráce s odborníky ani k pravidelnému kontaktu s otcem, proti jeho rozhodnutí se neodvolal.

Případ jsme projednali s OSPOD, který ihned uznal svou chybu. Následoval proto naše doporučení, aby ji napravil. Připojil se k odvolání matky a zdůraznil Adamův hlas v odvolacím řízení. Zároveň se snažil obnovit Adamovu důvěru v systém – vysvětlil mu proto, že se ho zastal. Vedoucí OSPOD také poučila ostatní pracovníky a změnila vnitřní pravidla pro výkon kolizního opatrovnictví. OSPOD by tak napříště měl více zdůrazňovat přání dětí.

Pokoušeli jsme se přimět krajský úřad, aby důkladně prověřil, zda lékařka správně vede zdravotnickou dokumentaci ([5111/2021/VOP](#))

Stěžovatelka se domnívala, že její lékařka nedodržuje zákonem stanovené požadavky na vedení elektronické zdravotnické dokumentace. Současně měla za to, že některé záznamy do ní nezaevidovala nebo je dodatečně upravovala. Podala proto stížnost krajskému úřadu. Ten jí

shledal nedůvodnou. Odůvodnil to tím, že lékařka vede zdravotnickou dokumentaci v listinné podobě, přičemž tato nejeví známky manipulace či falšování.

Zjistili jsme, že si krajský úřad vyžádal od lékařky zdravotnickou dokumentaci stěžovatelky, ale nepořídil si její kopii. Do úředního záznamu o nahlížení do ní přitom nepopsal, co přesně obsahuje. Nemohli jsme tedy ověřit, zda jsou závěry krajského úřadu správné. Vyzvali jsme ho proto, aby znovu prověřil způsob vedení zdravotnické dokumentace a zohlednil přitom několik záznamů, které lékařka poskytla stěžovatelce.

Krajský úřad znovu nahlédl do zdravotnické dokumentace stěžovatelky a pořídil si z ní kopii. Následně shledal, že ji lékařka vede v listinné podobě. My jsme však měli pochybnosti, zda tomu tak skutečně je. Jedním z důvodů bylo například to, že u každého záznamu chybělo razítko a podpis. Tyto náležitosti obsahovaly jen listy s několika záznamy. To mohlo nasvědčovat tomu, že k vyhotovení listinné dokumentace dochází s prodlením.

Obrátili jsme se proto na Ministerstvo zdravotnictví. To se k postupu krajského úřadu vyjádřilo pouze v obecné rovině, aniž by zaujalo stanovisko k posuzovanému případu stěžovatelky.

Dohlížíme na řádné umístování cizinců do izolace (sp. zn. [7889/2021/VOP](#))

Dlouhá izolace cizince na přísném režimu v cizineckém zařízení musí podléhat přísnému přezkumu. Závažné důvody pro tuto izolaci musejí existovat po celou dobu jejího trvání. Všechny složky působící v zařízení musejí spolupracovat při rozpoznávání možné zranitelnosti umístěného cizince a také při následném řešení zvláštních potřeb, které může mít ([§ 135 odst. 5 zákona č. 326/1999 Sb.](#)).

Policie umístila cizince na tzv. přísný režim (izolaci) v cizineckém zařízení poté, co neuposlechl pokynů a při následném zákroku napadl policisty. Cizinec byl takto izolován celkem po dobu 38 dnů. Ve zbytku svého pobytu na samotce nebyl jakkoliv agresivní a přísnému režimu se přizpůsobil. Zdravotník nenavštívil cizince bezprostředně po jeho umístění na izolaci. Dle pozdějšího posudku psychologa chování cizince svědčilo o možných přidružených psychologických problémech, které by zasluhovaly vyšetření psychiatrem. To bylo nezbytné nejen pro posouzení zdravotního stavu cizince, ale i jeho zranitelnosti. Vyšetření proběhlo až více než po měsíci izolace.

Umístění na izolaci může mít negativní dopad na duševní zdraví kohokoli. S narůstající délkou izolace se tento dopad může zhoršovat. U osob, které trpí závažným duševním onemocněním, mohou být dopady o to závažnější. Vyzvali jsme proto Policii, Správu uprchlických zařízení a Zdravotnické zařízení Ministerstva vnitra, aby se situací zabývaly.

Policie přislíbila, že bude v rámci umístování cizinců do části s přísným režimem zohledňovat jejich možnou zranitelnost.

Správa uprchlických zařízení zpracovala funkční postupy pro rozpoznávání zranitelných osob a jejich specifických potřeb a v roce 2024 proškolí v tomto tématu nejen sociální pracovníky, ale i ostatní kolegy, kteří pracují s klienty v cizineckých zařízeních.

Zdravotnické zařízení vydalo pokyn k bezodkladným a každodenním návštěvám a kontrolám zdravotního stavu klienta umístěného na izolaci. Všechny tři složky také přislíbily vzájemné předávání informací o možné zranitelnosti osob.

OSPOD zlepšil dohled nad péčí o děti s postižením v zařízení (sp. zn. [17630/2022/VOP](#))

OSPOD musí dohlížet na péči o děti žijící v zařízeních. K tomu může využívat také namátkové neohlášené návštěvy. Musí dohlížet i na to, zda má zařízení s dětmi vhodně nastavenou komunikaci a správně řeší projevy náročného chování. S dětmi by měl OSPOD být i o samotě, aby ověřil, že se jim neděje nic špatného. Měl by se snažit komunikovat také s dětmi, které nemluví.

Navštívili jsme zařízení, kde žijí převážně děti se středním až těžkým mentálním postižením, které mnohdy nemluví (nebo jen omezeně). Zjistili jsme, že se tam špatně starali o děti. Proto jsme se obrátili na ty OSPOD, které měly děti v zařízení na starost.

OSPOD, který má v zařízení na starost 11 dětí, neplnil své povinnosti řádně. Všechny děti měla na starost jedna jediná pracovnice, která neměla dostatek času se dětem věnovat. Například s nimi neměla jasně nastavenou komunikaci. A se zařízením neřešila jeho četné nedostatky při práci s dětmi (např. že neřešilo, jak komunikovat s dětmi, které nemluví, nebo jak zvládat náročné chování).

OSPOD uznal své chyby a přislíbil, že bude uplatňovat v praxi naše doporučení. Například:

- rozdělil děti mezi několik sociálních pracovníků,
- začal mnohem důsledněji kontrolovat, jak zařízení o děti pečuje,
- provádí i neohlášené návštěvy,
- tráví s dětmi čas i o samotě,
- se snaží s dětmi lépe komunikovat a do plánu vzdělávání zařadil školení pro pracovnice zaměřené na alternativní metody komunikace s dětmi, které nemluví.

Poučili jsme úřad, jak lépe odůvodnit odepření nahlížení do spisu (sp. zn. [6649/2023/VOP](#))

Osoba přímo postižená spácháním přestupku má právo nahlížet do spisu. Takovou osobou je osoba blízká pachatele přestupku. Osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené ([§ 22 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb.](#)). Úřad proto musí přesvědčivě zdůvodnit, proč švagra nepovažuje za osobu blízkou a ten tak nemá právo nahlížet do spisu.

Stěžovatel oznámil úřadu přestupek, kterého se měl dopustit jeho švagr. Když chtěl nahlížet do spisu, úřad mu to neumožnil s odůvodněním, že je pouze svědek.

Úřad v usnesení o odepření nahlédnutí do spisu nezdůvodnil, proč stěžovatele považoval pouze za svědka a nikoliv za osobu přímo postiženou spácháním přestupku, která má právo nahlížet do spisu. Úřad se v usnesení postavením stěžovatele vůbec nezabýval, proto jsme jej nepovažovali za přesvědčivé.

Úřad nám své úvahy dodatečně vysvětlil a zdůvodnil, proč neměl stěžovatel v řízení postavení osoby přímo postižené spácháním přestupku. Poučili jsme jej, že měl toto vysvětlení rozvést již v samotném usnesení o odepření nahlížení do spisu. Úřad přislíbil, že bude postupovat podle našich doporučení, a že bude svá budoucí rozhodnutí přesvědčivě odůvodňovat.

Pomohli jsme prominout poplatky za komunální odpad za děti narozené v zahraničí (sp. zn. [11814/2022/VOP](#))

U dětí narozených v zahraničí se trvalý pobyt v Česku zaeviduje, až když rodiče požádají o osvědčení o státním občanství. Děje se tak automaticky na adresu trvalého pobytu jednoho z

rodičů, a to zpětně k datu narození. Ukončit jejich trvalý pobyt lze jen do budoucna, nikoliv zpětně (§ 10 zákona č. 133/2000 Sb.).

Zaevidováním trvalého pobytu se děti stávají poplatníky poplatku za obecní systém odpadového hospodářství (§ 10e zákona č. 565/1990 Sb.). Zpětné zaevidování trvalého pobytu dětí, které vede ke zpětnému vzniku poplatkové povinnosti, představuje tvrdost zákona, proto by měl správce poplatku k žádosti rodiče poplatek prominout (§ 16a zákona č. 565/1990 Sb.).

Dětem stěžovatele narozeným v zahraničí systém v roce 2018 automaticky zaevidoval trvalý pobyt zpětně k datu narození (2013 a 2016). Magistrát města, ve kterém měly děti trvalý pobyt, za ně požadoval zaplacení poplatku za odpady zpětně od roku 2017. Žádosti stěžovatele o prominutí poplatku magistrát nevyhověl.

Snažili jsme se přesvědčit magistrát, aby prominul stěžovateli poplatek za děti. Poplatek za komunální odpad se platí obci za možnost odstraňovat odpad na jejím území. V případě dětí narozených v cizině, kterým systém zpětně zaeviduje trvalý pobyt v České republice, lze ale jen stěží hovořit o tom, že jim tímto administrativním krokem zpětně vzniká možnost odstraňovat odpad. Obrátili jsme se na krajský úřad, který s námi souhlasil. Magistrát následně poplatky za děti prominul. Stěžovatel tak může nyní požádat o vrácení více než 7 000 korun, které za děti zaplatil.

Pomohli jsme vyjasnit právní úpravu

Notářka musí v řízení o pozůstalosti zohlednit potřeby účastníků s postižením (sp. zn. 4241/2023/VOP)

Notářka se musí řídit Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením, pokud vede řízení o pozůstalosti. Její kancelář by měla být přístupná lidem s postižením, aby mohli uplatnit svá práva na rovnoprávném základě s ostatními účastníky. Pokud to účastník s postižením potřebuje, musí notářka v některých případech zajistit bezbariérovou místnost nebo upravit termín jednání.

Stěžovatelka, která využívá vozík, se chtěla účastnit jednání o pozůstalosti po své matce. To se mělo konat v kanceláři notářky v prvním patře domu bez výtahu. Navrhla proto, aby notářka přesunula jednání do bezbariérových prostor. Takový návrh ale notářka podle stěžovatelky odmítla. Notářka nám naopak sdělila, že pro jednání zajistila zasedací místnost v přízemí domu. Stěžovatelka se jednání nakonec ze zdravotních důvodů nezúčastnila a zastoupil ji advokát.

V případě nebylo možné prokázat, že notářka skutečně odmítla návrh stěžovatelky na změnu místa jednání. Pokud notářka měla možnost stěžovatelce vyhovět a neudělala to, mohla ji tím diskriminovat kvůli zdravotnímu postižení (odepřením přiměřeného opatření). Notářce jsme sdělili, že měla jednat se stěžovatelkou vstřícněji a informovat ji bez odkladu o tom, že zajistila bezbariérovou místnost k jednání.

Radili jsme v diskriminačních věcech

Posoudili jsme situaci zaměstnankyně, jejíž nadřízený odmítl řešit stížnost na sexuální obtěžování ze strany kolegy (sp. zn. 1108/2023/VOP)

Stěžovatelka nastoupila do nového zaměstnání, kde měla jako jediná žena vést pracovní tým. Krátce nato našla na ploše svého pracovního počítače pornografický obrázek. Věděla, který kolega ho nainstaloval, ale když se ohradila, vysmál se jí. Obrátila se proto na nadřízeného. Ten to odmítl řešit s tím, že je přehnaně citlivá a nemá smysl pro humor. Stěžovatelka zjistila, že narážky na sexualitu jsou na pracovišti běžné. Přestože jí to vadilo, na personální oddělení se obrátila až po roce. Obávala se totiž, co by se stalo, kdyby se dále bránila. Zaměstnavatel ji následně přesunul na jinou pracovní pozici, kde neměla příplatky za směnný provoz. Krátce nato se dozvěděla, že jí neprodlouží pracovní smlouvu.

Popis událostí v nás vzbudil podezření na diskriminaci ve formě sexuálního obtěžování a pronásledování (postih za to, že se někdo bránil proti diskriminaci). Požádali jsme proto zaměstnavatele o vyjádření. Ten nám sdělil, že:

- rozcvičoval s kolegou stěžovatelky pracovní poměr,
- zaslal nadřízenému, který se odmítl zabývat stížností stěžovatelky, vytýkáci dopis,
- přemístil stěžovatelku na jinou pracovní pozici, protože se necítila dobře v kolektivu a také proto, že potřeboval přeorganizovat práci,
- neprodloužil stěžovatelce pracovní smlouvu, protože neuspěla u zkoušek, které potřebovala k výkonu práce.

Konstatovali jsme, že situace na pracovišti naplnila znaky sexuálního obtěžování, a že zaměstnavatel za ni byl odpovědný od okamžiku, kdy se stěžovatelka poprvé obrátila na svého nadřízeného. Zaměstnavatel měl totiž zajistit, aby nadřízený stěžovatelky řádně prošetřil její stížnost a zabránil tomu, aby se situace opakovala. Diskriminaci ve formě pronásledování se nepodařilo prokázat, protože zaměstnavatel doložil jiné objektivní důvody, proč stěžovatelce neprodloužil pracovní smlouvu.

Radíme, jak se vyhnout diskriminaci na pracovišti

Často se na nás obrací lidé, kteří se setkali s diskriminací na pracovišti. Vytvořili jsme proto příručku pro zaměstnavatele, kteří chtějí zacházet se zaměstnanci férově a předcházet diskriminaci.

Příručka (sp. zn. [68/2021/DIS](#)) vychází hlavně z případů, které jsme v minulosti řešili my nebo české soudy. Věnujeme se v ní otázkám od výběru nového zaměstnance až po skončení pracovního poměru. Přinášíme konkrétní tipy, jak zlepšit situaci zaměstnanců, kteří jsou na trhu práce zranitelní. V každé kapitole najdete ilustrační příklady, abyste lépe pochopili právní pravidla. Poradíme Vám také, jak řešit případné konflikty na pracovišti smírně a jak přispět k tomu, aby se zaměstnanci cítili v práci dobře.

Informace z příručky jsme shrnuli ve stručném dokumentu (sp. zn. [72/2023/DIS](#)).

Navštěvujeme zařízení

Už od roku 2006 jsme národním preventivním mechanismem – chráníme lidi před špatným zacházením. Proto navštěvujeme zařízení, kde jsou lidé omezení na svobodě nebo závislí na poskytované péči. Jedná se například o věznice, dětské domovy nebo domovy pro seniory. Od roku 2018 rovněž sledujeme, jak Česká republika naplňuje práva lidí s postižením podle Úmluvy

OSN o právech osob se zdravotním postižením. Proto navštěvujeme také zařízení, kde jsou lidé se zdravotním postižením.

V březnu 2024 jsme uskutečnili dvě návštěvy. A to Psychiatrické kliniky Všeobecné fakultní nemocnice v Praze a Kojeneckých ústavů Ústeckého kraje. V dubnu 2024 proběhly celkem tři návštěvy. Konkrétně Dětského domova Boskovice, dětského oddělení Psychiatrické nemocnice v Kroměříži a Dětského domova Ústí nad Labem-Střekov.

V březnu 2024 jsme taktéž sledovali správní vyhoštění ze Zařízení pro zajištění cizinců Bělá – Jezová na hraniční přechod Terespol-Brest.